

Hvad det angår, synes jeg personlig – og jeg ved, det er mit partis holdning og mange andres – at vi trænger gevaldigt til en opstramning både af anklagemyndighedens aktiviteter og derefter også af domstolenes. Det er fantastisk, hvad der kan få lov at foregå af racediskrimination. Jeg synes faktisk, det er dér, Danmark har sit absolut blødeste punkt i hele det her spørgsmål.

Men spørgsmålet er så, hvad vi skal gøre, når det drejer sig om menneskers udtalelser. Alle er forhåbentlig enige om herinde i Folketinget, at vi ikke må gribe ind over for ytringsfriheden mere end – og så kommer diskussionen – højst nødvendigt. For hvad er højst nødvendigt?

Vi har en injuriebestemmelse. De fleste af os ved udmærket godt, at vi har bolden ovre på vores side, hvis modstanderen anlægger en injuriersag, fordi den fremgangsmåde sjældent er egnet. Vi har en blasfemiparagraf, som der mig bekendt aldrig er anlagt sag efter, fordi – går jeg ud fra – anklagemyndigheden ved, at det ikke er hensigtsmæssigt, og at folk godt kan blive meget sårede, hvis man træder på dem på den led.

Da racismeparagraffen blev indført i Danmark – det kan vi læse i det foreliggende forslag – blev det også understreget, at man henstillede til anklagemyndigheden at fare med lempe, hvorfor det selvfølgelig er mærkeligt, at man nu kommer og spørger, hvorfor de farer med lempe. Jo, for det har vi selv bedt dem om.

Nu kommer vi altså og siger, at de ikke alene ikke skal fare med lempe, men tværtimod skal fare meget hårdere frem, og så spørger jeg: Er det hensigtsmæssigt?

Det næste spørgsmål – og det er måske for mig det springende i det – er, at man så indfører et begreb, der hedder propagandavirksomhed.

Partiers måde at ytre sig på er propagandavirksomhed. Det er simpelt hen partiers væren i verden. Vi har altid i Danmark været stolte af, at vi ikke forbød partier. Der er ikke ret langt herfra og til at forbyde partier. Der skal så lidt til, især når dette her sker på grund af et pres udefra, hvor partier er forbudt, altså hvor man har en helt anden tradition end den, vi har i Danmark.

Jeg stiller nogle af disse spørgsmål, fordi jeg faktisk synes, at det, vi er i gang med, er betænkeligt, og jeg bliver underlig til mode, når jeg hører – det har jeg ikke rigtig hørt her i salen i dag, og det er jeg glad for, men jeg har hørt det andre steder – at folk tror, vi f.eks. kan pådøm-

me idioter inden for historieforskningen ved en domstol. Man kan da ikke få en domstol til at afgøre, om en historiebeskrivelse er sand eller falsk. Hvis vi skulle til det, kunne vi få det underholdende.

Vi har ikke andre våben her end ordets våben. Det skulle vi til gengæld bruge med desto større flid også i situationer, hvor der ikke er god presse omkring det. Det er dér, jeg synes man havde brug for at vi var på stikkerne. Det kan vi ikke sidde og vedtage i Folketinget. Det må vi sætte folk og os selv alle mulige andre steder i gang med.

Der er også noget betænkeligt – og det er min og partiets sidste betænkelighed, for det er sådan lidt frem og tilbage, hvor disse betænkeligheder ligger – ved, at man tror, at man løser problemet ved at lave love om disse sager. Det synes jeg måske er et af de giftigste aspekter ved det, for det hele får jo lov at blomstre og foregå, og så siger man: Vi har heldigvis en lovgivning. De mennesker blev meget bedre beskyttede af, at vi stod ved deres side, at vi kampagnede, at vi skældte ud, at vi brugte alle de metoder, end at vi laver lovgivning imod det. For jeg tror ikke, vi kan bruge loven til det.

Det er min personlige holdning. Det er ikke uden videre alle i partiet, der mener det, men vi diskuterer det ret livligt. Vi er enige om grundprincipperne, men der er nogle hos os, der mener, at havde man f.eks. haft en sådan lovgivning i begyndelsen af 30'erne i Tyskland, havde man kunnet forhindre nazismen. Jeg ved det ikke. Jeg er ikke sikker. Der er også nogle hos os, der mener, at vi må gøre alt, hvad vi kan for at beskytte, og hvis dette her kan bidrage til det, skal vi gøre det.

Jeg er ikke sikker.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Mit egentlige svar på nogle af fru Margrete Auken synspunkter vil komme i min ordførertale, men jeg har to konkrete spørgsmål. Fru Margrete Auken siger, det er tilladt at være nazist. Fuldstændig rigtigt. Det er tilladt at være gal, eller som fru Margrete Auken sagde, at være idiot. Det kan der ikke være tvivl om. Men fru Margrete Auken koncentrerer sig så om, at vi skal ramme dem, der diskriminerer. Og som jeg forstod den meget korte forklaring på ordet diskriminere, er det altså, hvis man f.eks. ikke ansætter en person på grund af race, hudfarve, tro osv.